

c. *Grootere pulverisateurs.*

Eerste prijs n° 4 Fahrbare Baumspritze, inzender C. Platz,  
Ludwigshafen a/R.  
Tweede prijs n° 1 Pomp Dispontif, inzender J. Heybroek, Baarn.  
Eervolle vermelding n° 7, inz. Rueb en Gleichman, Rotterdam.

De Jury :

J. RITZEMA BOS, *Voorzitter.*

S. LAKO, *Rapporteur.*

J. H. ABERSON.

A. IDE.

M. VERDONCK.

---

**KORTE MEDEDEELINGEN.**

---

I. — *Het groeien van plantenwortels in draineerbuizen; hoe dat te voorkomen.*

In de « Mitteilungen über Weinbau und Kellerwirtschaft », uitgegeven door Prof. Dr Wortmann (jaargang XVI, n° 10, bl. 163) komt een opstel voor van Robert Nacke, waarin wordt meegedeeld, hoe men het ingroeien van plantenwortels in draineerbuizen, waardoor deze laatsten maar al te vaak verstopt raken, voor goed kan verhinderen. Men dompelt nl. de draineerbuis, alvorens men haar gaat leggen, aan beide einden tot op eene diepte van 2 à 3 cM. in eene schaal met carbolineum ; men legt dan de buis op de gewone manier, en omgeeft haar daarna dadelijk met wat aarde, zooals ook anders gebruikelijk is. Daardoor groeien geen

wortels meer in de buizen, maar evenmin in de aarde, welke deze onmiddellijk omgeeft.

« Er liggen hier », — aldus gaat de schrijver voort, « drie draineerbuisen, die door een populieren-, elzen- en wilgenbosch zich uitstrekken, en tot dusver ieder jaar dichtgroeiden, ofschoon wij de stootringen der buizen, binnen 't bereik van de wortels dezer boomen, verscheiden malen zoo goed mogelijk met cement hadden behandeld ». Hij wist uit verschillende voorbeelden, dat de wortels in den grond door de werking van het carbolineum in hunnen groei worden gestuit; zoodat zich aan boomen, welker wortels sterk groeien, op eenigen afstand van de plaats, waar carbolineum is, heele ophoopingën, klompen, van opeengehoopte wortelvertakkingen, bevinden.

De schrijver is aldus op 't idee gekomen, om voor het boven aangegeven doel gebruik te maken van carbolineum. Hij had opgemerkt dat in plantenbakken, waarvan men het hout met deze stof had bestreken, om het te conserveeren, de planten tot op een handbreed afstands van het houtwerk der bakken dood gingen: eene ervaring, die men ook hier te lande heeft opgedaan. Daarom dacht hij, dat als de plantenwortels in de nabijheid van 't carbolineum worden vernield, men met deze stof het indringen van wortels in de draineerbuisen zou kunnen voorkomen. De proefneming leerde hem, dat hij juist had gezien. —

Zooals bekend mag worden verondersteld, heb ik in de laatste jaren carbolineum niet zonder succés gebruikt als middel tot bestrijding van kwade plekken in de tulpenvelden (Zie « Tijdschrift over Plantenziekten », IX,); en met veel succés gebruikt men het tegenwoordig ook tegen « zwart snot » in de hyacinthen, waartegen ik het eveneens heb aanbevolen. Met behulp van een' blikken koker (« snotkoker ») wordt de door de ziekte aangetaste hyacinth met

de haar omgevende aarde weggenomen, zooals dusver steeds gebruikelijk was; — maar daarna wordt in het aldus ontstane gat weer zand gebracht, gemengd met carbolineum. Overschotjes van de met hare draden door den grond woekerende “ snotzwam ” worden op die wijze gedood; en het carbolineum bleek telkens op de wortels van de in nabijheid staande hyacinthen geen’ schadelijken invloed te hebben.

Toch is mij uit proefnemingen, ingesteld omtrent de bestrijding van vlasbrand en van aaltjesziekten bij verschillende kultuurgewassen, gebleken dat de aanwending van carbolineum niet op iedere bodemsoort straffeloos kan plaats grijpen; soms zelfs niet, wanneer deze stof wordt in den grond gebracht eenige maanden vóór het gewas wordt uitgezaaid. Op den zandigen bloembollengrond te Noordwijk echter kon ik gerust vrij groote hoeveelheden carbolineum (tot 50 Liter per are) straffeloos gebruiken, mits dat slechts een paar maanden of langer vóór het uitpoten der bollen geschiedde.

J. R. B.

## II. — *Eene ziekte in haver, veroorzaakt door mijten.*

In Sorauer's “ Zeitschrift für Pflanzenkrankheiten ” (deel XIV, bl. 13) komt een opstel van O. Kirchner over dit onderwerp voor. Reeds in 1902 beschreef Paul Marchal een in Frankrijk voorgekomene haverbeschadiging, die bleek te worden veroorzaakt door een tot dusver nog niet beschreven soort van mijt, *Tarsonemus spirifex* March. Het volgende jaar vond Kirchner in Württemberg dezelfde mijt als oorzaak van ernstige beschadiging van haver; de wijze van beschadiging was echter eenigszins andere dan die, welke Marchal had beschreven. In Württemberg waren de pluimen van de haver met hare benedenste vertakkingen in de bovenste bladscheeden blijven steken, en hadden zij slechts ongeveer de helft der lengte van een normale pluim be-